bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Mentalităţi greşite

Reprezentantul unei mari case de filme americane — abătut şi prin ţară la noi — făcea o remarcă foarte justă asupra publicului european în genere şi a celui românesc în special.

— Aveţi cel mai curios public din lume. La dv. — spunea el — fiecare spectator este un veritabil critic şi încă dintre aceia veniţi numai pentru a vedea greşelile.

Publicul românesc se deosebeşte fundamental de cel american. Spectatorii noştri sunt mult mai puţin pretenţioşi decât cei de aci şi, în orice caz, chiar când remarcă unele greşeli, nu au atâta timp de critică şi de bârfeală».

Remarca americanului este foarte justă. Ea se aplică tuturor categoriilor de spectatori şi cu atât mai mult celor sportivi.

In box — spre exemplu — dacă organizatorul nu oferă un campionat mondial sau cel puţin european, spectatorii nu se obosesc să mai asiste la spectacol.

Gale ca cele dela Wagram sau Central S. C. din Paris care acolo pasionează şi umplu până la refuz sălile, la noi n'ar găsi nici 2—300 de spectatori.

La noi, publicul vrea numai excepţionalul. Deaceea este dispus să critice totul ce nu i se pare că este în această categorie.

Aţi observat, că n'a existat asemenea deplasare, a vreunei echipe româneşti, care să nu deslănţue furtuni de critici şi de acuzaţii.

Nu mai vorbesc de echipa naţională de football, care când e vorba să se deplaseze undeva, declanşează proteste, dela cei mai autorizaţi până — şi în special—la neofiţii balonului rotund.

La fel ca în football se întâmplă şi în toate celelalte sporturi.

Participarea echipei României la campionatul mondial de hockey pe ghiaţă a dat loc la criticile cele mai severe.

— Ce căutaţi, domnilor, la Londra?».

Sau «Vedeţi-vă lungul nasului?»

Şi noi am fost dintre aceia cari am adus unele critici echipei ce se deplasează la Londra.

Criticile noastre se îndreptau însă asupra modului cum a fost alcătuită echipa.

Echipa Românei nu pleca la Londra — şi în turneul premergător campionatului mondial — cu veleităţi de afirmare a superiorităţii hockey-ului românesc.

Ar fi fost stupid să avem astfel de pretenţiuni.

In schimb, foloasele trase din contactul cu toţi marii jucători mondiali, contau pentru tinerii noştri reprezentanţi, mai mult decât experienţa acumulată în decursul a şase campionate naţionale.

Faptul că echipa României a reuşit în acelaş timp şi o comportare deasupra aşteptărilor, este un fapt nesperat, care trebue să ne bucure, este o dovadă a foloaselor ce se trag din participarea echipei noastre la aceste campionate.

Invinşi mai mult decât onorabil de Cehoslovacia, match egal cu echipa Franţei — care ar trebui să aibă ceva mai multe pretenţii decât noi — şi o comportare la fel de onorabilă la Londra, sunt lucruri cari trebuie să închidă definitiv gura cletitorilor.

E timpul să se schimbe mentalităţiile ce subsistă şi să privim lucrurile cu ceva mai multă obiectivitate şi seriozitate.

V. FAGARAŞANU

Dobay în plin „fuleu"...

Mâine cu ocazia matchului Venus — Ripensia vom avea din nou ocazia să-l vedem pe Dobay. Excelenta aripă a timişorenilor este într'o formă ireproşabilă şi deabea aşteaptă să apară din nou în faţa publicului bucureştean.

Secretarul general al federaţiei de football este unul din cei mai călătoriţi pontifi ai sportului nostru.

E drept, călătoriile deşteaptă pe om şi un voiaj echivalează cu cel puţin un an de învăţătură.

Nu-i mai puţin adevărat însă, că faptul de a fi văzut locuri şi lucruri pe cari alţii nu le cunosc poate nici din atlasele de geografie, deschide o poftă de a-ţi atribui întâmplări şi fapte la care ai luat parte ca simplu spectator sau altele, doar citite, dar cari crezi că ţi s'ar fi putut întâmpla.

Din cazul acestor din urmă trebue să facă parte şi întâmplarea pe care secretarul F. R. F. A. o povestea — la masă la Modern — unui grup de «neumblaţi» şi din care făceau parte şi câteva nostime conife.

Din şirul amintirilor, cari captivaseră până la extrem atenţia tuturor comesenilor, secretarul general al F. R. F. A.-ului începu să depene:

«Eram pe Rio dela Plata,

Eşisem să mă răcoresc şi în special să caut un loc unde să pot face o bae.

Apariţia câtorva crocodili îmi tăiă însă tot entuziasmul cu care aşteptam baia.

Totuşi, văzând seninătatea cu care barcagiul trata apariţia crocodililor, am mai prins puţin curaj şi pofta băii mi-a revenit.

— Nu-i nici un loc pe aci, fără crocodili? — am întrebat.

— Ba da! Uite, colo...

Şi fără să mai aştepte alte instrucţiuni s'a îndreptat spre locul indicat.

Când, desbrăcat, cu prudenţă mă răcoream împrejurul bărcii, îl întrebai pe barcagiu.

— Cum se face că aci nu sunt crocodili?

— Simplu! Crocodililor le e frică de rechinii cari circulă prin acest loc.

Si non e verro...

*

Mitan, talentatul half al Sportului Studenţesc, îşi face stagiul militar ca furier la un regiment din Capitală.

Printre atribuţiile ce i s'au dat are şi misiunea de a copia în fiecare zi ordinul la raport care se întocmeşte seara, în biroul colonelului şi — mergând pe scară erarhică — ajunge până la el

Dela comandantul regimentului, până la furierul companiei de specialităţi, care este Mitan, ordinul suferă o serie întreagă de schimbări şi mutilări.

Astfel, într'o zi când se anunţase o eclipsă de soare şi colonelul dorise ca superiorii să dea ostaşilor explicaţii asupra fenomenului, ordinul la raport a sosit în felul următor:

«Din ordinul domnului colonel mâine dimineaţa la orele 8.30 va fi eclipsă de soare. Tot regimentul se va strânge în careu. Dacă timpul va fi ploios, regimentul se va aduna în manej, unde ofiţerii vor da explicaţii asupra fenomenului observat...

*

Crâmpei de conversaţie, între doi spectatori, veniţi Joi la antrenamentul Venusului:

— Traiane! Nu eşti tu cel mai bun prieten al meu?

— Da!, află însă că mi-am uitat portofelul acasă!...

*

Marcel Thil — Lou Brouillard!

Acesta a fost ultimul match al lui Thil, omul care timp de 12 ani a reuşit să-şi menţină titlul de cel mai bun din lume în categoria sa.

Thil s'a retras din box!

Opinia sportivă mondială e pur şi simplu uluită de faptul că această surprinzătoare retragere vine imediat după o... victorie.

Nimeni nu-şi poate explica starea sufletească a lui Thil în momentul când o victorie a reuşit să-l... descurajeze. E, probabil, psihoza marilor campioni...

E bizar însă faptul că filmul matchului a coincis cu retragerea vedetei depe ecranul pugilistic. Un eşec nejustificat, căci Marcel, slavă Domnului, e fotogenic, corp frumos are, însfârşit posedă toate atributele unei vedete.

Singura explicaţie a renunţării lui Thil constă în aceea că la prezentarea filmului, s'a văzut că matchul e o... înscenare.

*

Astă seară, în sala «Roxy», are loc balul Unirei Tricolor.

Colegul de redacţie Jeny Dumitrescu se interesează de invitaţii.

— Dragă, mai am nevoie de o invitaţie. Vreau să viu şi cu nevasta!

— Nu ai din acelea de onoare? — întreabă un coleg.

— Ba da!

— Atunci ce-ţi mai trebue încă una? Ştie oricine că o invitaţie de onoare e de 2 persoane, că doar, dacă eşti însurat nu o să-ţi laşi nevasta acasă!

— Bine, eu ştiu asta, dar Oborul o fi ştiind-o?...

Dela lume adunate

VACANŢA FOOTBALLIŞTILOR

Călătoriile sunt instructive.

De acest adevăr sunt pătrunşi footballiştii din toate ţările. Astfel, doi buni jucători britanici, Edgar Reeves şi Harold Gee dela Charlton Atletic, au decis astă vară să profite de lun de concediu pe care o aveau dela clubul lor, pentru a vedea puţin lumea.

Cum mijloacele lor băneşti nu le permiteau luxul unui mare voiaj, au găsit un mijloc de a-şi satisface această dorinţă şi fără bani.

Deaceia ei au trimis o scrisoare unui compatriot al lor, Green, care se stabilise la Barcelona, desvăluindu-i planul.

Calităţile de avocat ale lui Green au convins pe conducătorii clubului spaniol de a-i aduce pe cei doi englezi dornici de voiaj, cari în schimbul spezelor de voiaj, plus casă şi masă, au fost întrebuinţaţi la toate matchurile amicale.

Şi astfel toată lumea a fost în profit.

Dealtfel, uzanţa vacanţelor acestea gratuite ale jucătorilor de football nu sunt obişnuite numai în Anglia.

La noi chiar, mulţi jucători îşi petrec astfel de vacanţe prin oraşele de provincie.

Constanţa, Brăila, Galaţi, Alexandria şi chiar Dorohoiul sunt invadate în timpul sezonului de vară de mari vedete bucureştene.

ACEI CE N'AU ALERGAT

Este curios de constatat că cele mai bune performanţe înregistrate la Slalom în cadrul campionatelor mondiale dela Chamonix, au fost realizate de doi sky-ori cari nu au luat parte la scoborârea oficială. Ei sunt Seclson (Austria) şi Glathard ((Suedia) cari, deschizând pârtia au făcut respectiv 62 şi 63 secunde, în timp ce cel mai bun timp al cursei realizat de austriacul Wolch, a fost de 62,4/10. Trebue să menţionăm însă cu Seclson a fost antrenorul celor doi învingători ai acestei neuitate zile, francezul Emile Allois şi germanul Cristel Crauz.

AGENŢIILE DE JUCATORI

In cercurile footbalistice din Ungaria se comentează cu aprindere un articol apărut de curând într'un ziar din Paris care se ocupă de motivele crizei footballului maghiar. Intre altele, articolul constată cât au dăunat footballului ungar agenţiile de jucători. Aceste elemente au convins de multe ori grupările să vândă jucătorii. Insă grupările precum şi jucătorii, au primit numai o mică parte din sumele convenite cea mai mare parte a preţului ajungând în buzunarele intermediarilor.

Cercurile bine informate constată că dacă unele afirmaţiuni ale articolului sunt exagerate, — trebue recunoscut că multe tranzacţiuni au adus câştig numai agenţilor şi nici un club nu a reuşit să se refacă materialiceşte prin vânzarea jucătorilor.

Ancheta noastră

Ce a înfăptuit până acum educaţia premilitară pe tărâm sportiv

De vorbă cu d. colonel Carciu, din inspectoratul pregătirii premilitare

Sportul este la noi răspândit — acolo unde este — mai mult ca o profesie, marea majoritate a tineretului jucând mai mult rolul de spectatori. Ar fi desigur de preferat contrariul Dar cum poţi să insufli unor oameni cari nici odată nu au făcut sport, gustul unei acţiuni pe care ei o considerau doar un divertisment? Şi cum să nimereşti sportul potrivit fiecărui ins?

Era necesară o vastă organizaţie ale cărei ramuri să se întindă în toată ţara şi ai cărei membri să fie bine instruiţi. Or toate aceste atribute trebue să recunoaştem că sunt întrunite de organizaţia pregătirii premilitare.

Au existat desigur şi mai există unele lacune inerente începutului, lacune ce au fost şi sunt încă în curs de distrugere.

In declaraţiile ce ni le face azi d. colonel Carciu, unul din cei mai activi conducători ai inspectoratului premilitar, aflăm că s'au construit în toată România peste 1500 de stadioane

Ce este şi ce ar trebui să fie sportul românesc

— Ce credeţi despre sportul românesc în genere?

— Este foarte greu a se vorbi despre un sport românesc; se poate vorbi însă despre societăţi sportive româneşti.

Şi aceasta fiindcă la noi sportul este practicat de societăţi sportive, pe specialităţi şi cari îl practică, în general vorbind, mai mult ca profesie, decât pentru că simt o nevoie organică de a-l practica.

Marea, imensa majoritate a tineretului şi a cetăţenilor sunt simpli spectatori.

După părerea noastră, lucrurile ar trebui să se petreacă tocmai contrar: marea majoritate a tineretului să practice sportul ca nevoe organică şi din tot acest tineret să se aleagă cei mai bine înzestraţi, din cari să formeze echipe, cari să se ia la întrecere între ele şi cu echipele altor neamuri.

Dar mai este încă ceva de spus despre sportul practicat azi: în afară de societăţile sportive, cari au avut în trecut dar mai ales au azi o organizare, restul tineretului practică sportul când, unde, cum şi ce vrea.

Treci pe stradă, la orice oră, vei vedea copii de toate etăţile, bătând mingea de foot-ball, minge care cere un anume efort, o anume etate, o anume stare a cordului. Se joacă la răscruci de stradă, pe maidane cu gunoae, cu murdării, cu cadavre de animale ori unde se găseşte un loc, oricând se găseşte timp şi orice copil oricare i-ar fi etatea, starea fizică, etc.

Nu voi arăta aci toate urmările rele, dezastruoase chiar, ce isvorăsc din practicarea acestor jocuri în aşa condiţiuni.

Afirm deci că sportul românesc, în înţelesul adevărat al cuvintelor, nu există. Nu există acea manifestare sportivă la care să participe întreg tineretul, manifestare bine organizată şi raţional condusă, în care conducătorii să fie specialişti nu numai în cunoaşterea regulamentelor sportive şi în organizarea de matchuri ci mai ales în cunoaşterea organismului omenesc, a nevoilor şi a reacţiunilor ce se produc în acest organism prin practica sportului.

Iar dacă ne gândim că sportul ce avem azi se practică doar la oraşe, ne dăm şi mai bine seama că vorbind de sportul românesc, vorbim de ceva aproape inexistent.

Ştiu, există o părere foarte răspândită: tineretul dela ţară nu are nevoie de sport, căci doar ce face el prin munca lui decât mişcări, gimnastică ?

Este o afirmatie de trei ori greşită :

— întâi pentru că munca de care e vorba se face târziu, iar jocul, gimnastica, sportul trebue să înceapă de vreme, de copil, din şcoală ;

— al doilea pentru că gimnastica, sportul, jocul nu e muncă, adică ceva pe care-l faci de nevoe, ci este o recreaţie, este o plăcere, este ceva care trebue să producă corpului şi sufletului o mulţumire deplină.

— al treilea munca pe care o face ţăranul nostru nu poate ţine locul sportului, jocului, gimnasticei.

Ea se face obicinuit numai cu braţele, cu spinarea şi produce diformaţiuni, cari tocmai prin gimnastică şi sporturi trebue să se înlăture.

Dar în afară de aceasta sportul pune în funcţiune întreg organismul, duce la desvoltarea armonică a acestui organism.

De aceia comit o mare greşală acei cari cred că gimnastica şi sportul nu sunt necesare la sate.

De altfel, desminţirea le-o dă însăşi satele: gimnastica, sportul şi jocurile plac foarte mult acolo.

Ce îi trebue sportului românesc

— Care credeţi că sunt mijloacele prin care sportul românesc poate fi în continuă ascensiune?

Suntem convinşi că sportul românesc va fi în continuă ascensiune, dacă:

a) Va porni dela concepţia rostului lui adevărat: mijloc de desvoltare normală şi armonică a organizmului tineretului şi de întreţinere a puterilor trupeşti şi a sănătăţii cetăţeanului, nu creiarea de campioni şi de profesionişti ai sportului.

b) Prin o conducere pregătită în acest sens şi care să vadă în rolul ce au un apostolat nu un rost în viaţă şi o reclamă.

c) Prin un program judicios întocmit: pe etăţi, pe posibilităţi fizice, pe aptitudini, etc.

d) Prin o aplicare serioasă şi ştiinţifică a acestor programe de către cei puşi să o facă şi cari să fie pregătiţi pentru aceasta.

e) Să se dea, de către toate autorităţile obligate prin lege sau moralmente atenţiunea şi tot sprijinul material pentru organizarea terenurilor de sport şi înzestrarea lor cu tot ce este necesar pentru practicarea lui în cele mai bune condiţiuni.

Cred că nu mă va contrazice nimenea dacă voi afirma că dintre lucrările urbanistice, — de sigur de cea mai mare utilitate — cari se fac azi în toate oraşele, nu trebue să lipsească terenul de educaţie fizică, stadionul. Nu stadionul de proporţiile celui construit de O. N. E. F. ci pe sectoare, cu mult mai mici, mai modeste, dar înzestrate cu cele necesare pentru practica gimnasticii şi sportului şi pentru higiena lui.

f) Să se practice nu numai sporturile violente: jocurile practicate de diferitele societăţi şi atletismul, ci să se practice, pentru majoritatea tineretului, gimnastica O. N. E. F.-ului care ajută în adevăr la regenerarea organismului şi desvoltarea aptitudinilor fizice şi a sănătăţii corpului.

Facem câteva preciziuni:

1. Pornind dela principiul că exerciţiile fizice în general numai atunci dau roade când ele devin o nevoe organică, credem absolut necesar că la toate şcolile primare şi secundare, de fete şi de băeţi, ziua de curs să se înceapă cu o jumătate oră de gimnastică, făcută sub directa supraveghere a profesorului respectiv

(Continuare în pag. IV-a)

Cum s'a desfăşurat matchul Marcel Thil-Lou Brouillard

Georges Beretrot, speackerul sălii „Palais des Sports", prezintă pe combatanţi şi pe membrii juriului : Marcel Thil, campionul mondial 72 kgr. 250 gr. şi Lou Brouillard, challenger, 71 kgr. 500.

Juriul: Casanovas (Spania); Vaisberg (Franţa) şi Falony (Belgia).

Brouillard, trece primul corzile ringului. Sosirea lui este subliniată cu unanime aplauze; sosirea lui Thil însă a prilejuit publicului un tunet asurzitor de aplauze şi urări de victorie.

Prima repriză: Lui Marcel Thil îi revine favoarea primei lovituri; a fost un croşet de toată frumuseţea. Cei doi oameni se observă şi Thil pare a vroi să boxeze prudent.

La sfârşitul reprizei, pe un croşet de stânga al lui Brouillard, campionul lumei ripostează cu un croşet la inimă.

Joc egal.

Repriza doua: Lou Brouillard pleacă la atac. Fără a aştepta, Thil ripostează în mod eficace şi — în particular — trimite o magnifică directă de stânga în faţă, care surprinde pe canadian. Acesta nu poate să-şi găsească siguranţa şi repriza se termină în favoarea lui Thil.

Repriza treia: Marcel Thil atacă la rândul său şi Lou Brouillard răspunde slab şi cu neregularităţi.

Arbitrul se arată, cu această ocazie, prea puţin sever şi îi face o vagă observaţie.

Lupta se inteţeşte, pumnii cad din ambele părţi, dar Thil nu a fost deloc în dificultate.

Uşor avantaj pentru Marcel Thil.

Repriza patra: Lou Brouillard, înviorat, porneşte decis la atac şi lucrează frumos, ceeace îi aduce un mic avantaj, prea mic însă pentru a contrabalansa avantajul luat de Thil.

Repriza 5-a: Arbitrul este acum prea sever cu Brouillard, căruia îi face dese observaţiuni. Canadianul pare mirat de aceste dojeni.

Thil sesizează oportunitatea momentului şi plasează două drepte extrem de tari.

Avantaj pentru Thil.

Repriza 6-a: Drama e la începutul ei. Lou Brouillard, în pauză, este într'o conversaţie foarte aprinsă cu managerul său. Ambii sunt extrem de enervaţi şi sunetul gongului, care anunţă repriza 6-a, îl găseşte pe Brouillard pornit furios, cu capul în jos spre adversar.

Craniile celor doi boxeuri se lovesc tare, lucru ce înspăimântă pe spectatorii din primele fotolii.

Odată cu lovitura de cap, Brouillard trimite şi un uppercut de stânga în regiunea ficatului şi, precis, cu puţin sub centură.

Arbitrului i-a scăpat lovitura joasă, fiind atent la cealaltă lovitură dată cu capul.

Marcel Thil îndoit, cu un genunchi pe pământ, aştepta intervenţia arbitrului, când Brouillard porneşte vijelios din nou spre el şi-i trânteşte un puternic croşet de dreapta în faţă.

Arbitrul numără până la 10, fără să pronunţe cuvântul „out".

D-nii Vaisberg şi Casanovas, consultaţi, declară că au văzut lovitura joasă.

Lou Brouillard este declarat învins prin descalificare.

Publicul vociferează, iar managerul lui Brouillard îl insultă pe judecătorul belgian, d. Falony, care în această situaţie, văzând iregularităţile canadianului s'a ţinut într'o rezervată expectativă.

După match, oficialii au făcut câteva declaraţii.

D. Vaisberg a declarat:

„A fost o lovitură de cap, urmată instantaneu de o lovitură joasă uppercut de stânga foarte net dedesubtul centurii.

Taxonera, cunoscutul organizator şi manager spaniol a declarat: „Lou Brouillard a boxat foarte neregulat, din repriza 2-a. El nu şi-a menajat loviturile de cap, date în faţa campionului mondial.

D. Fallony, judecătorul neutru al matchului a declarat: „N'am văzut lovitura joasă, dar un campionat cu Lou Brouillard este imposibil, din cauza neregularităţii cu care întreprinde un match.

D. Pietri fost ministru al Franţei vizitând pe Thil în cabină i-a declarat: „ Ai câştigat Thil! Este adevărat că acest Lou Brouillard are un fel caraghios de a practica boxul.

Brouillard a declarat: „In cabina lui Brouillard, toate înjurăturile anglo-saxone erau adresate juriului:

Este a doua oară când fac pe Thil k. o. striga Brouillard, şi este a doua oară când sunt furat, când sunt învins de arbitru.

„Niciodată nu voiu mai boxa în Franţa.

„Am pornit uşor, ca un om ce am de boxat 15 reprize, şi în momentul când eu am început să lucrez serios, Thil s'a... culcat!"

Thil a declarat: „Am fost lovit jos".

D. Marx Dormoy, ministru de interne, care a asistat la match, a declarat: Lou Bouillard a boxat foarte neregulat. Thil a câştigat cum a vrut. Am văzut foarte clar cum a fost administrată lovitura joasă.